

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/136/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112012006
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3112012006.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. februára 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

E. P.

nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom P., A. XXXX/XX, prechodne bytom V. G., U. XXX/XX, adresa na doručovanie V. XXX, W.,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 1T/175/2012-134 zo dňa 27.06.2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku celý výrok o treste, ako aj výrok o zrušení výroku o treste uloženého obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 25.04.2012 sp. zn. 8T/53/2012, právoplatného dňa 01.06.2012.

Pri nezmenenom výroku o vine sa podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. s prihladnutím na § 38 ods. 4 a § 37 písm. m) Tr. zák. v spojení s § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák., § 54 Tr. zák. o d s u d z u j e k trestu povinnej práce vo výmere 300 (tristo) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zák. je odsúdený povinný vykonať trest povinnej práce najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 25.04.2012 sp. zn. 8T/53/2012, právoplatný dňa 01.06.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 1T/175/2012-134 zo dňa 27.06.2014 bol obžalovaný E. P. uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., pretože dňa 20.05.2012 v čase po 12,30 hod po tom ako J. P. vyložila detský kočík z chodby bytu na spoločnú chodbu obytného domu č. XXX/XX na ul. U. ulici v V. G. Z., tak ku dverám bytu Y., prišiel obžalovaný E. P., ktorý vošiel do chodby bytu a niekoľko krát ju päšťou udrel do hlavy a hodil do kuchynských dverí, do ktorých J. P. narazila hlavou a odišiel z bytu preč, poškodená J. P. pri uvedenom útoku vrátane predchádzajúceho

útoku toho času právoplatne odsúdeného M. P. utrpela otras mozgu, zlomeninu nosových kostičiek bez posunu a po vyšetrení hospitalizáciu vo Fakultnej nemocnici Trenčín odmietla.

Bol za to odsúdený podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a s prihliadnutím na § 38 ods. 4 a § 37 písm. m) Tr. zákona v spojení s § 42 ods. 1 Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zároveň zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 25.4.2012 sp. zn. 8T 53/2012, ktorým bol obžalovanému uložený trest povinnej práce v trvaní 200 hodín, ktorý bol uznesením Okresného súdu zo dňa 29.10.2013 sp. zn. 8T 53/2012 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.12.2013 sp. zn. 3Tos 98/2013 premenený na trest odňatia slobody v trvaní 100 dní, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine, ako aj treste. Obžalovaný namietal, že skutku, pre ktorý bol uznaný vinným sa nedopustil, že všetko je to vykonštruované voči nemu zo strany poškodenej J. P.. Poukazoval na rozpory v jej výpovediach, na ktoré súd prvého stupňa neprihliadal. Priznal, že ku konfliktu s poškodenou došlo, ale z jeho strany sa odohrával len vo verbálnej rovine. Zároveň oľutoval, že sa vôbec dal zatahnuť do konfliktu, ktorý vznikol medzi poškodenou a jeho bratom. Pokiaľ sa týka výroku o treste, tu poukazoval na to, že od roku 2004, kedy vykonal trest odňatia slobody a osvedčil sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia, sa snažil žiť riadnym životom. V roku 2012 sa síce dopustil drobnej krádeže, za čo mu bol uložený trest povinnej práce v trvaní 200 hodín, ktoré nevykonal a musel ísť do výkonu trestu odňatia slobody na 100 dní. Ako dôvod nevykonania uloženého trestu povinných prác uvádzal, že jeho družka bola zamestnaná na smeny v obchodnom reťazci Lidl a on sa musel starať o chorého syna, ktorého stav vyžadoval neustálu opateru a jeho prítomnosť. V súčasnej dobe je riadne zamestnaný a stará sa o družku aj dve deti. Výkonom trestu odňatia slobody by prišli o živiteľa a bola by postihnutá najmä jeho rodina. Žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a jeho spod obžaloby oslobodil.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolaniu obžalovaného je možné vyhovieť. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ sa týka skutkového stavu, tento mal súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania správne preukázaný tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a aj odvolací súd sa s takto zisteným skutkovým stavom v celom rozsahu stotožnil. Ani odvolací súd nemal dôvod neveriť poškodenej J., že to bol nielen brat obžalovaného M. P., ale aj samotný obžalovaný E. P., ktorý vošiel k nej do bytu a tu ju mal fyzicky napadnúť. Pokiaľ sa teda týka výroku o vine, v tomto smere odvolací súd nepovažoval odvolanie obžalovaného za dôvodné.

Odvolací súd však pri svojom rozhodovaní o odvolaní obžalovaného musel prihliadať na okolnosti prípadu, týkajúce sa najmä osoby obžalovaného a jeho súčasnej sociálnej situácie, ktoré ho následne viedli k tomu, že považoval za potrebné uložený trest súdom prvého stupňa obžalovanému zmierniť. Tak predovšetkým od skutku, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť, uplynuli takmer 3 roky. Skutok vyprovokoval brat obžalovaného M. P. a tento sa aj v podstatnej miere podieľal na fyzickom násilí voči poškodenej, za čo bol napokon aj právoplatne odsúdený. Obžalovaný si našiel zamestnanie a riadne sa stará o svoju rodinu, pričom počas tohto obdobia sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania. Odvolací súd pochopil aj okolnosti, pre ktoré obžalovaný v minulosti nevykonal uložený mu trest povinnej práce a je len chybou obžalovaného, že v uvedenom období sa nedomáhal postupu podľa § 55 ods. 5 Tr. zák., teda vzhľadom na rodinné pomery nepožiadaval súd o upustenie od výkonu tohto trestu

z iných závažných dôvodov a tento jednoducho bez ďalšieho nevykonal. Vychádzajúc z uvedeného vzhľadom na kritický postoj obžalovaného k spáchanému skutku, k svojmu predchádzajúcemu životu a svojim pochybeniam, dospel odvolací súd k presvedčeniu, že v rámci prevýchovy obžalovaného a k splneniu účelu trestu bude postačovať u tohto páchatel'a uloženie trestu povinnej práce. Keďže ide o trest súhrnný vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Trenčín zo dňa 25.04.2012 sp. zn. 8T/53/2012, právoplatného dňa 01.06.2012, ktorým mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 200 hodín, odvolací súd dospel k záveru, že účel trestu u obžalovaného môže byť splnený uložením trestu povinnej práce na hornej hranici zákonom dovolenej sadzby, a to vo výmere 300 hodín.

Odvolací súd preto podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku celý výrok o treste a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, že uložil obžalovanému trest povinných prác na hornej hranici trestnej sadzby u tohto trestu vo výmere 300 hodín. Uložený trest je súhrnný k trestu uloženému obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/53/2012 zo dňa 25.04.2012, právoplatného dňa 01.06.2012.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.